

„Ježíš Kristus včera i dnes tentýž jest i na věky“

(Žid.13:8)

OBĚŽNÝ DOPIS

březen/duben 2014

Velice srdečně zdravím všechny opravdu biblicky věřící po celém světě v dráhém a svatém jménu našeho Pána Ježíše Krista slovem adresovaném připravující se Nevěště, která bude mít účast na svatební hostině:

„A dáno jest jí, aby se oblékla v kment čistý a skvoucí, a ten kment jsou ospravedlňování svatých“ (Zj.19:8).

Tento text mi připomíná mocné prožití v lednu 1981, když jsem byl vzat z těla, a se všemi, kteří byli připraveni, jsem směl prožít vytržení. Bylo mi nápadné, že všichni byli mladí, a vypadali jako 17 - 18 letí. Co mě však obzvlášť upoutalo, byl třpyt jejich bílých rouch.

O našem milovaném Spasiteli je psáno: *„A proměnil se před nimi. I zaskvěla se tvář jeho jako slunce, a roucho jeho učiněno bílé jako světlo.“ (Mat.17:2).*

Tak třpytivě bílá budou roucha spasených, kteří budou vytrženi a smějí se účastnit svatební hostiny. Jedna věc je o tom čist, ale něco jiného je, osobně to prožít. Vidět připravenou Nevěstu při jejím vzetí vzhůru už předem, to bylo a je pro mne něco velmi mocného. Tak muselo být apoštolovi Janovi na ostrově Patmos, když viděl, slyšel a prožil, co potom napsal.

Také apoštol Pavel o té proměně psal: *„Aj, tajemství vám pravím: Ne všichni zjistě zesneme, ale všichni proměnění budeme“ (1.Kor.15:51).*

Jako Spasitel byl tělesně proměněn, tak také spasení budou tělesně proměnění. *„Nebo jako v Adamovi všichni umírají, tak i skrze Krista všichni obživeni budou. Ale jeden každý v svém pořádku: Prvotina Kristus, potom ti, kteří jsou Kristovi, při Jeho návratu“ (1.Kor.15:22-23).*

Apoštol Jan nás napomíná: *„A nyní, synáčekové, zůstávejte v něm, abychom, když by se ukázal, smělé doufání měli, a nebyli zahanbeni před ním v čas návratu jeho“ (1.Jan.2:28).*

Jak blahé je vědomí: *„Víme pak, že když se okáže, podobni jemu budeme; nebo vidět jej budeme tak, jak jest“ (1.Jan.3:2b).*

Bratr Branham několikrát mluvil o tom, jak již během života byl vzat vzhůru do slávy a směl spatřit ten bíle oblečený zástup, který byl v rozkvětu mládí. V jeho prožití „za oponou času“ mu jedna z těch mladých sester řekla: „Bylo mi přes devadesát let, když jsi mě přivedl k Pánu. Podívej se na mne nyní!“ Jak často velice vážně zdůrazňoval, že ženy si nemají stříhat vlasy na krátko! Při mém nádherném prožití mi bylo také nápadné, že všechny sestry měly dlouhé vlasy, které jim volně spadaly přes ramena.

Bratr Branham slyšel ve svém prožití ta vše pronikající slova: „Jen dokonalá láska sem vchází!“ V Řím.12; 1.Kor.13 a v mnohých jiných místech je ta vyžívaná láska předvedena před očima. Je to všechno v nás a skrze nás již zjeveno? Jdeme ještě o krok dále: Podle toho, co bylo bratrovi Branhamovi Pánem zjeveno, pravé znamení o tom, že někdo skutečně obdržel Ducha Svatého, spočívá v tom, že věří každému Božímu slovu (Děravé cisterny). Boží láska je láska k pravdě. Amen. A jen co je napsáno v Bibli, je Boží slovo, které je nám v lásce skrze Ducha Svatého zjeveno.

Těžce zkoušený Boží muž Job řekl: „... *já vím, že vykupitel můj žije* ...“ (Job.19:25). V kapitole 33 je psáno o Přímlovci, který vydává svědectví o jeho spravedlnosti, a zjednává mu smíření, že potom jeho tělo uvede zpět do mladického věku (v.23-28). Ve vzkříšení a v tělesné proměně při návratu Ježíše Krista budeme uvedeni zpět do rozkvětu našeho mládí. Po hříchu a nemoci už nebude ani stopy. U Pána budeme v dokonalosti a věčné blaženosti. ON po dokonání spasení šel, aby pro nás připravil místo. ON se vrátí, jak zaslíbil a vezme nás k Sobě vzhůru.

„*At se nermoutí srdce vaše. Věříte v Boha, i ve mne věřte. V domě Otce mého přibytkové mnozí jsou. Byť nebylo tak, pověděl bych vám. Jdu, abych vám připravil místo. A odejdu-li, a připravím vám místo, zase přijdu, a poberu vás k sobě samému, abyste, kde jsem já, i vy byli*“ (Jan.14:1-3).

„*Blahoslavení, kteří zachovávají přikázání jeho, (kteří perou svá roucha*‘ - podle něm. př. Bible), *aby měli právo k stromu života a aby branami vešli do města*“ (Zj.22:14).

Všichni, kdo patří k Církvi-Nevěště, prožívají nyní plnou přípravu a zjeví se bez poskvrny a úhony v třpytivě bílých rouchách před Pánem (Ef.5:27). Ó, jaký to bude den!

Co se děje nyní?

Nyní se plní biblická proroctví ve všech oblastech. Pán sám opakovaně odkázal na to, co se má dít na konci, a nám řekl:

„*A když se toto počne dít, pohled'te a pozdvihněte hlav vašich, protože se přibližuje vykoupení vaše*“ (Luk.21:28).

Celá země je zasažena válkami, nepokoji, hladomory a přírodními katastrofami tím nebo oním způsobem. To je očividná, přirozená stránka dění konečného času, kterou mnozí vidí a mohou zařadit. Pozornost opravdově věřících ale musí být zaměřena na zaslíbení, která jsou dána církvi pro poslední časové období spásných dějin.

Při prvním příchodu Krista se nejprve jednalo o zaslíbení: „*Aj, já posílám anděla svého, který připraví cestu před tváří mou* ...“ (Mal.3:1).

Když se čas naplnil, oznámil anděl Gabriel Zachariášovi narození Jana Křtitele, a které zaslíbení se jeho službou naplní (Luk.1:13-17). „*A mnohé z synů Izraelských obrátí ku Pánu Bohu jejich*“ (Luk.1:16). Tak se také stalo: Ne ti učenci, ale jeden zaslíbený prorok měl ta srdce - ne hlavy - otců Starého Zákona obrátit k víře dětí Nového Zákona. On byl sám pevnou součástí toho, co se v království Božím dělo, a vydal svědectví o tom Světle, aby všichni skrze něho uvěřili (Jan.1:7). Ode dnů Jana

si království Boží razilo cestu (Luk.16:16). On byl muž poslaný Bohem se zvěstí, která měla Pánu připravit cestu mezi Jeho lidem. To náš Pán sám potvrdil v Mat.11:10.

V říši Boží se děje všechno tak, jak to Pán ve Svém Slově zaslíbil. A kdo nemůže věřit tomu, co Bůh řekl, nebude také mít při naplnění Bohem ustanovené služby žádný podíl. TAK PRAVÍ PÁN: „*Hle, já pošli vám Eliáše proroka, prvé nežli přijde den Páně veliký a hrozný*“ (Mal.4:5). Toto zaslíbení Pán v Mat.17:11 oznámil za budoucí a zároveň ve verši 12 potvrdil službu Jana Křtitele za ukončenou. Totéž je dosvědčeno v Mar.9. ON sám zdůraznil, že budoucí službou Eliáše bude zase všechno uvedeno do pořádku.

Tedy to zaslíbení, které Bůh v našem čase naplnil, zůstává. Všichni, kteří jsou léta obeznámeni se službou bratra Branhama, vědí, jaké povolání a poslání od Pána obdržel. Zvěst jemu svěřená měla předcházet druhému Kristovu příchodu. Ano, skrze jeho zvěstování měla být srdce Božích dětí navracena zpět k původnímu Slovu, k víře apoštolů, k víře otců, jako byla na počátku v církvi. My můžeme svědčit: Dnes je toto Písmo a s tím to zaslíbení naplněno před našima očima!

Druhému Kristovu příchodu měla předcházet zvěst plného, neomylného, věčně platného evangelia a to se děje ještě dnes. Bůh všechny proroky, všechny apoštoly, také bratra Branhama vzal k sobě. Ale zvěstované slovo v Jeho pověření zůstává na věky - a to je to slovo, které se vám zvěstuje (1.Petr.1:25).

„*A máme přepevnou řeč prorockou, kteréžto že šetříte jako svíce, jež svítí v temném místě, dobře činíte, až by se den rozednil a jitřní hvězda vzešla v srdcích vašich*“ (2.Petr.1:19).

„*Toto nejprve znajíce, že žádného prorockví Písma svatého výklad nezáleží na rozumu lidském*“ (1.Petr.1:20).

Pro výklady absolutně neexistuje žádný prostor. Každý výklad je bludné učení a přináší zmatek. Jen Slovo je pravda a platí na věky, a jen kdo zůstává ve Slově, může v něm být posvěcen (Jan.17:17), a Pána uvidí (Žid.12:14).

Slovo je semeno Víra je vítězství

„*...Všechno zajisté, co se narodilo z Boha, přemáhá svět; a to jest to vítězství, které přemáhá svět, víra naše*“ (1.Jan.5:4).

V Judově dopise jsme vyzýváni, „*abyste statečně bojovali o víru, která jest jednou dána svatým*“ (v.3).

V Žid.3. je psáno: „*Vizte, bratří, aby snad v někom z vás nebylo srdce zlé, a nevěrné, které by odstupovalo od Boha živého*“ (v.12).

A dále: „*A kterým přísahal, že nevedou do odpočinutí jeho? Však těm, kteří byli neposlušní. A vidíme, že nemohli vejít pro nevěru*“ (Žid.3:18b-19).

Původní hřích je nevíra - to bratr Branham ve svých kázáních stále znovu zdůrazňoval. Satanovi se podařilo Evu zaplést do řeči o tom, co Bůh řekl Adamovi. Tak mohl

zasít pochybnost: „*Opravdu vám Bůh řekl? ... Vy nezemřete ... budete moudří, atd.*“ Ale, jak všichni vědí, nezůstalo jen při řeči, skončilo to pádem do hříchu, skrze který přišlo to falešné semeno.

Potom Pán řekl hadovi: „... *nepřátelství položím mezi tebou a mezi ženou, i mezi semenem tvým a semenem jejím; ono potře tobě hlavu, a ty potřebš jemu patu.*“ (1.Moj.3:15)

Přímo po pádu do hříchu dal Bůh ten Pán zaslíbení o Božím semeni, které přijde skrze ženu, a hadu rozšlápně hlavu. To Semeno přišlo, Slovo se zjevilo v masitém těle. V Iz.53:10 o Něm čteme: „*aby když položí duši svou v oběť za hřích, viděl simě své, byl dlouhověký, a to, co se líbí Pánu, skrze něho šťastně konáno bylo.*“

Pavel píše: „*Což pak Zákon? Pro přestupování ustanoven jest, dokud by nepřišlo to simě, jemuž platí zaslíbení ...*“ (Gal.3:16-19).

Začalo to tím, *prvorozeným Synem mezi mnohými bratřími* (Řím.8:29). Marie nalezla milost u Boha a dostalo se jí zaslíbení: „*A počneš v životě a porodíš syna, a nazveš jméno jeho Ježíš*“ (Luk.1:31). Duch Svátý mohl na Marii přijít až tehdy, když tomu zaslíbení uvěřila a řekla: „*Aj, jsem služebnice Páně, staň mi se podle slova tvého!*“ A tak se Syn Boží narodil.

V řečtině je jen jedno slovo pro „zplazení“ a „narození“. Týká-li se to muže, je to „zplazení“, týká-li se to ženy „narození“: to zplazené mužem se narodí z ženy. Proto se o Božím Synu říká: „*Ty jsi můj Syn, dnes jsem tebe zplodil*“ (Ž.2:7) a potom: „*Duch svatý sstoupí v tě ... a proto, co se z tebe svatého narodí, bude Syn Boží*“ (Luk.1:35).

U nás se jedná o duchovní znovuzrození, zplazení a narození z Ducha: „*Co se narodilo z těla, tělo jest, a co se narodilo z Ducha, duch jest*“ (Jan.3:6).

Nejprve musí být do našich srdcí vloženo semeno Slova, aby v nás mohl Duch Svátý probudit život, který je v tom semeni. Apoštol Jakub dosvědčuje: „*On proto, že chtěl, zplodil nás slovem pravdy, k tomu, abychom byli prvotiny nějaké stvoření jeho*“ (Jak.1:18). Petr píše: „*Požehnaný Bůh a Otec Pána našeho Ježíše Krista, kterýžto podle mnohého milosrdenství svého znovu zplodil nás v naději živou skrze vzkříšení Ježíše Krista z mrtvých*“ (1.Petr.1:3).

Potom se plní, co píše Pavel: „*Proto je-li kdo v Kristu, nové stvoření je*“ (2.Kor.5:17). „*Semeno jeho sloužit Mu bude ...*“ (Ž.22:31a). Kdo je skrze Slovo a Ducha z Boha narozen, má život a povahu Ježíše se všemi Jeho ctnostmi. Neexistuje žádné z Ducha zplazené Boží dítě s ďábelskou povahou podle Kainova vzoru. Neexistuje Boží dítě s nenávisť, závistí, žárlivostí. „*Každý, kdo se narodil z Boha, hříchu nečiní; nebo semeno jeho v něm zůstává, aniž může hřešit, nebo z Boha narozen jest*“ (1.Jan.3:9).

Kdo to může pochopit?

V kázání „*To mluvené slovo ...*“ (2. část) z 18. března 1962 bratr Branham oznamuje, že viděl Zemi a Muže oblečeného v bílém, který, jak se to dříve dělávalo, byl

opásán lněnou zástěrou na jedné straně trochu popuštěnou, v níž měl pšenici, kterou rozséval.

Hned za Ním následoval ničema a rozséval mezi to plevel. Oboje, pšenice i plevel, rostly společně. Potom nastalo sucho a pšenice i plevel svésily své hlavy. Pak přišel déšť: pšenice se narovнала a znělo hlasitě: „Gloria! Gloria! Gloria!“; také plevel se napřímil a volal: „Gloria! Gloria! Gloria!“ Bratr Branham nad tím žasl. Že pšenice jásala, tomu rozuměl, ale že také plevel chválil Boha, nemohl pochopit. A Pán k němu mluvil: „Čti Žid.6.“

Tam je psáno. „... Země zajisté, která často na sebe přicházející déšť pije, a rodí bylinu příhodnou těm, od kterých bývá dělána, dochází požehnání od Boha. Ale vydávající trní a bodláky zavržená jest, a blížká zlořečení, jejíž konec bývá spálení“ (v.7-8). Zde je také řeč o lidech, kteří Boha prožili, dokonce okusili moc budoucího světa a Duchu Svatého, a přesto odpadají a Syna Božího zostuzují. Jsou věřící, kteří to vzácné Boží Slovo slyšeli, uvěřili zvěsti, potom se ale odvrátí, a nemohou se již nikdy vrátit zpět. Také se plní to slovo z Mat.5:45b: „Slunci svému velí vycházet na dobré i na zlé, a déšť dává na spravedlivé i na nespravedlivé.“

Ža času našeho Pána Ježíše a Jeho službu přirovnávali ti učenci k Belzebubovi. Na to On řekl: „Kdo není se mnou, proti mně jest; a kdo neshromažďuje se mnou, rozptyluje“ (Mat.12:22-37). Pak přišel rozsudek: „... Proto pravím vám: Všeliký hřích i rouhání bude lidem odpuštěno, ale rouhání proti Duchu svatému nebude odpuštěno lidem“ (v.31). Potom již zbývá jen soud. Bůh vyžaduje spravedlnost: „Nebo ze slov svých spravedliv budeš učiněn, a z řečí svých budeš odsouzen“ (v.37). Jak mnozí věřící z letničních sborů se při službě bratra Branhama prohřešili? Kolik se jich prohřeší nyní?

Bratr Branham řekl: „V druhé oblasti můžete být Duchem pokřtěni a přesto v duši nebýt znovuzrozeni.“ Záleží na semeni: déšť je určen k tomu, aby pšeničné zrno zemřelo a život, který je v semenu, skrze teplo slunce vzešel (Jan.12:24). „... to, co rozsíváš, nebývá obživeno, leč umře“ (1.Kor.15:36). Jestliže to slovo není přijato, vzejde na poli srdce trní a bodláčí toho zlořečenství. Každé semeno plodí podle svého druhu. Aby zlořečenství neposlušnosti, pádu do hříchu, vzal na Sebe, nesl náš Spasitel trnitou korunu (Jan.19), a „poslušný jsa učiněn až do smrti, a to do smrti na kříži“ (Fil.2:8).

Dobré semeno je slovo, které je zaseto do srdcí opravdově věřících (Mar.4:14; Luk.8:11). Oni jsou synové Božího království, o nichž řekl Pavel: „My pak jsme povinni děkovat Bohu vždycky za vás, bratři Pánu milí, že vyvolil vás Bůh od počátku k spasení, v posvěcení Ducha a u víře pravdy“ (2.Tes.2:13). Ale satan, ten nepřítel, rozsévá jako v zahradě Eden také svůj výklad, a tak se synové toho zlého projevují zcela nábožně. To je setba odporu, o které bratr Branham kázal celé kázání.

Apoštol Jan píše: „Nebo to jest to zvěstování, které jste slyšali od počátku, abychom milovali jedni druhé. Ne jako Kain, který z toho zlostníka byl a zamordoval bratra svého. A pro kterou příčinu zamordoval ho? Protože skutkové jeho byli zlí, bratra pak jeho byli spravedliví“ (1.Jan.3:11-12). Kain není ani ve Starém ani v Novém Zákoně uveden ve vypsání rodu jako Adamův syn (1.Moj.5; 1.Par.1; Luk.3). Právě tak nemohou být jména falešného semene zapsána v Knize Života.

Kain a Abel byli oba věřící, oba vystavěli oltáře, oba obětovali oběť. Avšak Kainovy skutky odpovídaly jeho zděděné povaze. V něm byla žárlivost a nenávisť, která z něho učinila vraha. Jako v přirozeném u Evy, jsou obě duchovní semena zjevena v církvi. „*Po tomto zjevním jsou synové Boží a synové ďáblůvi. Každý, kdo nečiní spravedlnosti, není z Boha, a kdo nemiluje bratra svého*“ (1.Jan.3:10).

„*Každý, kdo nenávidí bratra svého, vražedník jest, a víte, že žádný vražedník nemá života věčného v sobě zůstávajícího.*“ Na pravé děti Boží se vztahuje: „*Po tomto jsme poznali lásku, že on duši svou za nás položil, i my tedy máme za bratří duše své klást*“ (1.Jan.3:15-16).

Kdo nemá Kaina za bratra, nemůže být Abel. Ty protiklady v obou semenech se projevují ve své povaze: jedni pronásledují, druzí jsou pronásledováni; jedni nenávidí, druzí jsou nenáviděni; jedni pomlouvají, druzí jsou pomlouváni. Jedni milují jako Kain a přívětivě vraždí dobrou pověst druhých, druzí nasazují svůj život v Boží lásce za bratry. Tak to opravdu je. Každé semeno plodí podle svého druhu. To je zákon rozmnožování v přirozené i duchovní oblasti.

Abel byl obětí vraha. A to jen proto, že se satanovi podařilo Evu svést, když k tomu, co Bůh řekl, přidal jediné slovo. Porovnejme 1.Moj.2:16: „*Z každého stromu rajského svobodně jísti budeš...*“ s 1.Moj.3:1: „*Tak-li jest, že vám Bůh řekl: Nebudete jíst z každého stromu rajského?*“

Musíme vědět, že ke každému pokušení jako v zahradě Eden a potom u našeho Spasitele může vždy dojít, jestliže se jedná o Slovo. Satan přišel s tím „*Je psáno ...*“, ale náš Spasitel odpověděl: „*Je rovněž psáno.*“ Přesná odpověď je možná vždy jen tím správným, k tématu náležejícím biblickým místem (Mat.4). Naše modlitba má být: „*... a veď nás, abychom neupadli do pokušení, ale spas nás od toho zlého ...*“ (Mat.6:13). Všichni, kteří k Božím Slovu něco přidávají, stojí pod falešným vlivem a jsou vyloučeni (Zj.22). U Boha nejsou kompromisy možné, ano, jsou vyloučeny a nestačí říkat: „*Já věřím zvěsti.*“ To tvrdí i ti, kteří rozšiřují svá nebiblická „*zvláštní zjevení*“. Ježíš Kristus, náš Pán, říká: „*Kdo věří ve mně jak Písmo praví ...*“, ne jak si to lidé vysvětlují.

Pavel v 2.Tes.2 jasně říká, proč lidé naletí protivníkovi a jdou do zatracení: „*... protože lásky pravdy nepřijali, aby spasení byli ...*“, „*... aby odsouzení byli všichni, kteří neuvěřili pravdě, ale oblibili sobě nepravost.*“ (2.Tes.2:10-12). Těm zdanlivě svatým farizeům náš Pán řekl: „*Kdo z Boha jest, slova Boží slyší; proto vy neslyšíte, že z Boha nejste*“ (Jan.8:47). ON jim vytýkal: „*... ale hledáte mne zabít; nebo řeč má nemá místa u vás*“ (v.37b). „*Poněvadž pravdu pravím, proč vy mi nevěříte?*“ (v.47b) Tak to je také nyní v kruzích zvěsti konečného času. Ti jedni věří každému slovu, protože jsou narozeni ze semene Slova. Ostatní, kteří nejsou z Boha zplozeni, přidávají, odnímají, vykládají a sami se staví pod prokletí (Gal.1:8).

V Janově evangeliu v 8. kapitole čteme také vše pronikající slovo našeho Pána: „*Jestliže vy zůstanete v řeči mé, v pravdě učedníci moji budete*“ a s tím je spojeno

zaslíbení: „*A poznáte pravdu, a pravda vás vysvobodí*“ (v.31-32). Amen. Božská pravda nás osvobodila od každého bludu.

Bratr Branham viděl, jak byla zasetá pšenice a plevel a oboje rostlo na stejném poli. To řekl také náš Pán v Mat.13:30, a rovněž řekl: „*Nechte, ať oboje spolu roste až do žně. A v čas žně řeknu žencům: Vytrhejte nejprve koukol a svažte jej v snopy k spalení, ale pšenici shromážděte do stodoly mé.*“

Pán mi to veliké, přezrálé pšeničné pole ukázal bez plevele, bez bodláčí. Jakože je Bůh živ, bude sklizena jen čistá pšenice. U Boha neexistuje žádné smíchání. Jen pravá pšenice bude sklizena a vzata ve vytržení při návratu Krista vzhůru. Své humno důkladně čistí Pán sám. „*Jeho vějička v ruce jeho, a vyčistí humno své, a shromáždí pšenici svou do obilnice, ale plevy pálit bude ohněm neuhasitelným.*“ (Mat.3:12).

Blahoslavení a svatí budou všichni, kteří budou mít účast při prvním vzkříšení!

V přímé odpovědnosti před Bohem

V dopise Timoteovi se apoštol Pavel sám představuje jako Pánem do služby postavený: „*Proto děkuji tomu, který mne zmocnil, totiž Kristu Ježíši Pánu našemu, že mne za tak věrného soudil, aby mne v službě té postavil*“ (1.Tim.1:12). Potom následují napomenutí, aby zůstal v pravém učení, až po výzvu: „*Abys ostríhal přikázání tohoto, chovaje se bez poskvrny a bez úhony, až do zjevení se Pána našeho Ježíše Krista*“ (1.Tim.6:14).

Také v druhém dopise napomíná: „*Pilně se snaž vydat sebe Bohu milého dělníka, za nějž by se nebylo proč stydět, a který by správně slovo pravdy rozděloval*“ (2.Tim.2:15).

Pak se dostal k těm mužům, kteří se nemohou podřídít, kteří přinášejí bezcenné prázdné žvásty, přirovnává je rakovinovému nádoru, „*kteří při pravdě pobloudili od cíle, pravíce, že by se již stalo vzkříšení, a převracejí víru některých*“ (v.18). Všechno se opakuje, dokonce i to bludné učení, že vzkříšení a vytržení se již stalo a ještě mnoho dalšího.

Apoštol končí svůj dopis důraznou výzvou, aby kázal výhradně slovo. On věděl, že přijde čas, kdy se mnozí odvrátí od pravdy a poskytnou sluch bájím.

Při loučení v Malé Asii Pavel napomíná ty starší, aby dávali pozor na církev Páně a pásli ji jako stádo, které On vykoupil Svou vlastní krví, neboť věděl, „*z vás samých povstanou muži, jež budou mluvit převrácené věci.*“ To se stále děje s myšlenkou obrátit učedníky po sobě (Sk.20:28-30). Od začátku existují Bohem ustanovené služby ke vzdělání církve (1.Kor.12), a jsou muži, kteří lstivě uvádějí do bludu.

Církvi v Římě apoštol píše: „*Prosím pak vás, bratří, abyste si dávali pozor na ty, kteří různice a pohoršení činí, na odpor učení tomu, kterému jste vy se naučili, a varujte se jich*“ (Řím.16:17).

V 2.Kor.11:13 je označuje jako „*takoví falešní apoštolé jsou dělníci lstiví, proměňující se v apoštoly Kristovy.*“

Galatském sboru vytýká hned na počátku svého psaní: „*Divím se tomu, že tak rychle od toho, který vás povolal v milost Kristovu, uchýlili jste se k jinému evange-*

liu, které není jiné, ale jsou někteří, ježto vás kormoutí a převrátit chtějí evangelium Kristovo“ (1:6-7).

Také dnes musejí všichni nositelé Slova brát to naléhavé napomenutí vážně: „Proto já osvědčuji před obličejem Božím a Pána Jezukrista, který má soudit živé i mrtvé v den zjevení svého a království svého, kaž slovo Boží, ponoukej vhod nebo nevhod, trestej, napravuj, napomínej, ve vši trpělivosti a učení!“ (2.Tim.4:1-2).

„Dary milosti a povolání Boží jsou neodvolatelné“ (Řím.11:29).

S Pavlem mohu ke cti Boží říci: „Však já nic na to nedbám, aniž jest mi tak drahá duše má, jen abych běh svůj s radostí vykonal a přísluhování, které jsem přijal od Pána Ježíše, k osvědčování evangelia milosti Boží“ (Sk.20:24).

„Neboť jsem nezmeškal zvěstovat vám všeliké rady Boží“ (Sk.20:27).

„Ale s pomocí Boží ještě až do dnešního dne stojím, vydávám svědectví i malému i velikému, nic jiného nevypravuji, než to, co proroci a Mojžíš zvěstovali, že se mělo stát“ (Sk.26:22)

Vážím si této mimořádné přednosti, kterou mi Pán pro jeho službu v jeho církvi daroval. Také jsem si vědom obzvláštní odpovědnosti, která je spojena s přímým posláním. V různých oběžných dopisech jsem od roku 1966 stále znovu psal o mimořádných prožitích, ve kterých mě Pán oslovoval jako „Můj služebníku“. Většina je napsána v Oběžném dopise z prosince 2005. Odkazy, které mi Pán ve všech těch letech dával, jsou pro mne potvrzením, že mě poslal a je se mnou.

Narodil jsem se v roce 1933, v témž roce, ve kterém bratrovi Branhamovi bylo z nadpřirozeného světelného oblaku povoláno: „Jako Jan Křtitel byl předeslán prvnímu Kristovu příchodu, tak ta zvěst, která je tobě dána, bude předchůdcem druhému příchodu Krista.“

Od roku 1952 jsem pravidelně kázal v bohoslužbách.

Roku 1955 jsem se poznal s bratrem Branhamem a od té doby jsem s jeho službou obeznámen.

Roku 1958 jsem poznal, že se v jeho službě jedná o zvěst pro tento čas. Bratr Branham mi sám 12. června po našem rozhovoru v Dallasu, Texasu řekl: „Bratře Franku, ty se s touto zvěstí vrátíš do Německa.“

2. dubna 1962 v jednom nadpřirozeném prožití jsem skrze slyšitelný hlas Pána přijal své povolání. V paměti mi provždy zůstává obojí - Jeho příkazující hlas, jako i mocná slova, která mi Pán provolal: „Můj služebníku, tvůj čas pro toto město brzy uplyne. JÁ tě pošlu do jiných měst, zvěstovat Mé slovo. Můj služebníku, nastane veliký hlad, obstarajte si pokrmy a potraviny, neboť pak budeš stát uprostřed mezi lidem a rozdávat pokrm ... Můj služebníku, nezakládej žádné lokální sbory a nevydávej žádný zpěvník, neboť to je znamení denominace.“

3. prosince 1962 bratr Branham před svědky Sothmanem a Woodsem potvrdil to povolání v přesném slovosledu a přidal k tomu: „Pokrm, který máš uskladnit je to zaslíbené slovo pro tento čas, ale počkej s rozdáváním pokrmu, až dostaneš zbytek.“

24. prosince 1965 jsem viděl, jak byl bratr Branham vzat vzhůru na světelném oblaku. To byl přesně okamžik jeho odchodu.

11. dubna 1966 po pohřbu proroka to mluvilo v mém srdci: „Nyní nastal tvůj čas jít od města k městu, zvěstovat Slovo a rozdávat uložený pokrm.“

V letech 1966/67 jsme měli obzvláštní shromáždění v 25 městech západní Evropy, 1968/1969 v celé východní Evropě od Prahy přes Varšavu a Bukurešť až po Moskvu. Také pokračovalo do Jeruzaléma, Jordánska a až do Indie.

Od roku 1968 jsem kázal deset let každou neděli ráno 20 minut přes rádio Luxemburg. Ta vysílání dosáhla přes střední a krátké vlny celou Evropu - dokonce i německy mluvící obyvatelé ve východní Evropě.

V letech 1969/70 následovala shromáždění v celé Kanadě. Od Edmontonu do všech provincií, přes Toronto až po Gander, Newfoundland.

Od roku 1970 mě vedly misijní cesty do Afriky, do Káhiry a Damašku ve Středním Východě, do severní, střední a Jižní Ameriky, konečně také na Dálný východ na Filipíny, do Indonésie a Číny, do Austrálie a na Nový Zéland. Do roku 1979 to bylo 85 zemí, nyní je jich více než 150, na které mé nohy vstoupily, aby zvěstovaly spásnou zvěst (Iz.52:7).

Poslední zvěst dosáhla končiny Země. Od té doby, co Pán vzal Svého proroka k Sobě, smím jako Jeho služebník se všemi nositeli pravého Slova rozdávat duchovní pokrm (Mat.24:45-47). Na základě přímého povolání jsem Slovo, zvěst této hodiny, nesl jako první na všechny kontinenty, a rozséval pravé semeno Slova. Dnes se vděčně ohlížím za více než 60 lety kazatelské služby, za více než 50 lety ohlašování zvěsti, ve kterých mě ten věrný Bůh posílal a zachovával.

Čtyřicetileté jubileum

V dubnu 1974 jsme směli posvětit Boží dům v Krefeldu. Proto v prvním dubnovém víkendu 2014 oslavíme plní vděčnosti čtyřicetileté jubileum.

Z malého zástupu věřících, kteří se v prosinci 1958 shromáždili jako domácí kroužek, aby slyšeli kázání bratra Branhama, vzniklo celosvětové misijní centrum. V letech 1976 až 1978 pak byly vybudovány dvě misijní budovy a předány svému určení. Později k tomu přibyla ještě další budova. Dnes máme možnosti k přenocování pro hosty, vlastní tiskárnu, kanceláře, prostory pro zpracování, technické zařízení, takže můžeme zajistit literaturou, CD a DVD celý svět.

K našim měsíčním shromážděním v misijním centru v Krefeldu přichází mezi 800 až 1200 věřících z celé Evropy a z jiných částí světa, aby slyšeli Boží slovo. Připojení přes internet, které před deseti lety ještě nebylo možné, překročilo hranici 1200 připojení. Každé kázání je simultánně překládáno do 12 dalších hlavních jazyků a může být slyšeno v celém světě. Mimoto každý měsíc rozesíláme přes 11 000 DVD do celého světa. Velké sbory, domácí kruhy a jednotlivci ve 172 zemích jsou zajišťování duchovním pokrmem. Tak mohou všichni opravdově věřící být účastni toho, co Bůh nyní dělá.

Věrný Pán se bez mého přičinění postaral o všechno. S pomocí bratří a sester, kteří jsou z části již celá desetiletí zaměstnáni v misijním centru, můžeme v kanceláři zpracovávat došlou poštu a e-maily, připravovat manuskripty, tisknout brožury a knihy

a vypravovat všechny objednávky. K tomu ještě je třeba připočíst tlumočníky, kteří vykonávají svoji službu bez finančního nároku, jako i bratři zabývající se technikou a režii, kteří se starají o záznamy a vysílání.

Jako za času Mojžíše ten stejný Bůh vybavil všechny, kteří nějakým způsobem jsou činní při díle Páně, odpovídajícími schopnostmi - k Jeho cti a pro dobro Svě církve. Někdy bych si přál, aby bratr Branham mohl vidět, jak se plní, co řekl 10. února 1960 v Portoriku: „**Ne, že bych já byl ten předchůdce, ale ta zvěst bude tím předchůdcem.**“

Požehnaná a Bohem potvrzená služba bratra Branhama se vyplatila, a pravá, jediná na Svatém Písmu založená zvěst vykonává, k čemu byla poslaná. Ke cti Boží mohu vyznat, že ten věrný Bůh, který mě povolal a poslal, ve všech letech se mnou byl. ON mě jako nositele Svého Slova zachoval ve Svém Slově a vůli, takže ve více než 9000 kázáních, která jsem kázal, nemusím dělat žádnou korekturu. Do toho jsou zařazena televizní vysílání, která se vysílají současně v USA, v Kanadě, na Novém Zélandu, v Austrálii, jako i v Rumunsku, Rusku a v Jižní Americe, jako také dřívější vysílání přes rádio Luxemburg, v Berlíně, na Aljašce, Islandu atd. Mluvené a psané slovo vychází odsud ve všech hlavních jazycích do jednotlivých zemí, kde se dále překládají do místních jazyků.

Až k této hodině jsem celý svůj čas posvětil Pánu, dokonce letové hodiny jsem využil k psaní manuskriptů. Od roku 1993, kdy Lufthansa zavedla milový program, a zaznamenává všechny své nalétané míle i svých partnerských leteckých společností, jsem odlétal 5.921.000 leteckých mil. Stav k 25. lednu 2014 mě samotného překvapil. Těchto 5.921 milionů jsou odlétané míle jen za posledních 20 let. Nejsou do toho započítané lety s jinými aeroliniemi. Tak to bude zřejmě více, než 10 milionů mil, které jsem v uplynulých padesáti letech nalétal. V kanceláři máme na mapě světa barevnými špendlíky označených 262 měst, ve kterých jsem kázal. Jestliže k tomu přidáme všechna místa, která se na té mapě světa nenacházejí, tak měst, ve kterých ta pravdivá zvěst Slova byla zvěstována, je podstatně více.

Ve všech těch letech jsem byl veden plánovat misijní cesty na dva týdny v měsíci a dva týdny být zde v misijním centru. Ten čas jsem vykupoval dnem i nocí. Překlady kázání bratra Branhama si vyžádaly velikou část času, též oběžné dopisy, brožury a knihy, které jsem všechny předepsal rukou. Mohu s dobrým svědomím říci, že jsem žil jen pro jediný účel, pro který mě Pán před ustanovením světa určil: totiž aby všichni, kteří jsou před ustanovením světa do Knihy života Beránka zapsáni, nyní slyšeli poslední volání a uvěřili té zvěsti.

Pro mne má ze všeho největší význam, co Pán řekl v Iz.55:11: „*Tak bude slovo mé, které vyjde z úst mých. Nenavrátí se ke mně prázdné, ale učiní to, co mi se líbí, a prospěšně to vykoná, k čemu je posílám.*“ To je TAK PRAVÍ PÁN. Ne zvěstovatel, nýbrž ta zvěst, to slovo, které vyšlo z úst Božích, vykonává a uskutečňuje to, k čemu je vysláno. To se stále více dozvídáme ze svědectví z mnohých zemí. Ale jen kdo přijímá ty posly, které posílá Bůh, věří opravdu té zvěsti. Než jsem započal tuto službu, prosil jsem Pána při slibu věrnosti: „Milovaný Pane, chtěl bych všechny, kteří Tvé

Slovo z mých úst budou slyšet a uvěří, vidět u Tebe.“ V prožití vytržení mi to věrný Pán potvrdil.

Všem národům jsem směl kázat to věčně platné evangelium. Vyvolání podle 2.Kor.6:14-18 a Zj.18:4 probíhá. Někteří se ještě přidají. Všichni vyvolení slyší, co Duch skrze Slovo říká. Oni k té Boží závěti nic nepřidávají, nic neodnímají. Duch a Nevěsta volají: Přijď! Ano, přijď Pane Ježíši. Pán sám Svě dílo dokoná, a sice skrze mocné působení Ducha v úplné navrácení. „*Nebo pohubení učiní spravedlivé, a to jisté, pohubení zajisté učiní Pán na zemi, a to jisté*“ (Podle něm. př. Bible: „... *neboť svoje slovo, v kterém věci nechá běžet jistě ráz na ráz, přivede Pán k vykonání na zemi*“ (Řím.9:28). Protivníkům, kteří mluví jen o tom, co Bůh vykonal skrze proroka, ale to, co přítomně koná, míjejí s opovržením, On řekl: „*Vizte potupníci, a podivte se, a na nic přijďte (zanikněte); nebo já dílo dělám za dnů vašich, dílo to, o kterém vy neuvěříte, kdyby je vám kdo vypravoval*“ (Sk.13:41). Jak vzácná jsou mi ta naplněná poslední slova našeho Pána: „*A aj, já s vámi jsem po všechny dny, až do skonání světa.*“ (Mat.28:20).

Otázky, otázky ...

Obdržel jsem více než šedesát otázek. Žel schází mi čas, abych na ně odpovídal jednotlivě. Nejspíš to asi vyžaduje malou brožuru. Jestli na ni ještě bude zbývat čas, musíme přenechat Bohu.

Vám všem, kteří dílo Boží podporujete modlitbami a dary, vyslovuji od srdce dík. Bůh vám to bohatě odplatí. Můj zvláštní dík patří také těm bratřím, kteří ve věrnosti Slovu rozdávají duchovní pokrm a tak slouží ke vzdělání církve.

JEMU, jedinému Bohu buď dík ve jménu našeho Pána Ježíše Krista za to, co v současnosti dělá na celé Zemi. Jemu dík, že můžeme na tom mít podíl.

Maranatha. Amen.

Z pověření Božího působící

Bt. Frank

Svobodná lidová misie
informační kancelář
Doubucká 556
Jahodnice
Praha 9 - Kyje
CZ-198 00
tel. 281 931 729

e-mail: info@svobodnalidovamisie.cz

Tak jsme v roce 1974 posvětili nás Boží dům.

Snímek z doby stavby misijních budov 1977/78

Po tom, co padla v listopadu 1989 Berlínská zeď, i bratři a sestry z východní Evropy so mohou zúčastňovat shromáždění v Krefeldu.

Náš milovaný bratr Leonard Russ jako představitel sboru stojí na podiu vedle bratra Franka. Smíme hledět zpět na mnoho požehnaných roků.